

*IN LUNA IULIE, în DOUĂ zile,
pomenirea Binecredinciosului Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt*

VECERNIA MICĂ

La Doamne strigat-am..., stihirile pe 4,
glas 4:

Podobie: Dat-ai semn celor ce se tem...

Veniți toți credincioșii, cu inimi curate și cu dreaptă credință, să laudăm cu cântări duhovnicești pe slăvitul Ștefan Voievod, fiul preaiubit al părinților săi Bogdan și Maria, care s-a arătat, prin râvnă dumnezeiască, Soare al Moldovei, mare binefăcător al casei lui Dumnezeu și către Domnul pururea rugător. (de doua ori)

Pe apărătorul întregii creștinătăți și al credinței noastre strămoșești, pe atletul lui Hristos, pe Binecredinciosul Ștefan Voievod, care ne apără de potrivnici, toți credincioșii să-l laudăm.

Astăzi, împreună cu întreaga suflare românească, cu aleasă evlavie și cu inimi curate, cinstim faptele mărețe ale slăvitului Ștefan Voievod, ostașul lui Hristos, cel ce s-a luptat pentru dreapta credință, pe care într-un glas cu cântări duhovnicești să-l laudăm.

Slavă..., glas 4:

Veniți toți iubitorii de rugăciune, unind credința cu fapta bună, să laudăm pe slăvitul Ștefan al Moldovei, care prin acestea a bineplăcut lui Dumnezeu, iar după strămutarea la cereștile locașuri se roagă neîncetat pentru pacea lumii și mântuirea sufletelor noastre.

Și acum... a Brâului (dacă nu este duminică), glas 2:

Gândul și mintea curățindu-ne, cu îngerii să prăznuim și noi luminat, începând cântarea lui David, Fecioarei Mirese a Împăratului Hristos Dumnezeului nostru, zicând: scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințeniei Tale, că ai împodobit-o pe dânsa ca pe o cămară frumoasă, și ai dăruit-o cetății Tale, Stăpâne, să o apere și să o acopere de cei potrivnici, cu puternică tăria Ta, pentru rugăciunile ei.

La Stihoavnă, glas 2:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Astăzi, toți credincioșii saltă de bucurie, văzând cum se cinstește cu alese laude și cântări duhovnicești Voievodul Ștefan, apărătorul Moldovei, prin care Dumnezeu S-a preamărit.

Stih: Înălțat-am pe cel ales din poporul Meu, aflat-am pe David sluga Mea, cu untdelemn sfânt al Meu l-am uns pe el.

Astăzi, Cuviosul Daniil Sihastrul se bucură că fiul său duhovnicesc acum este laudat după cuviință cu psalmi și cântări duhovnicești, pentru marea sa iubire față de țara strămoșească și credința creștinească.

Stih: Pentru aceasta Te-a uns pe Tine Dumnezeul Tău, cu untdelemnul bucuriei, mai mult decât pe părtașii Tăi.

Toate cetele purtătorilor de biruință, la prăznuirea dreptului Voievod, își unesc glasurile în rugăciuni și cântări de laudă, slăvind pe Dumnezeu, Care prin cruce a dat biruință alesului Său asupra potrivnicilor; pentru aceea cu credință și noi ne rugăm: pomenește-ne, Doamne, în împărăția Ta, dimpreună cu cel pe care l-ai iubit.

Slavă... asemenea:

Astăzi, toată suflarea românească, într-un glas îl laudă, cu inima smerită, pe mult iubitorul casei lui Dumnezeu, pe fericitul Ștefan, marele ctitor de locașuri sfinte în care neîncetat Se preamărește Dumnezeu, Cel Unul în ființă și închinat în trei Ipostasuri.

Și acum... a Brâului, glas 2:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Racla care ține veșmântul tău, Preacurată, chivot de sfințenie și sfințită îngrădire, slavă și laudă, și izvor de tămăduiri robilor tăi, în toate zilele se arată, la care, astăzi, cu evlavie adunându-ne, laudăm măririle tale cele multe și noianul minunilor.

Troparul Sfântului, glas 1:

Apărător neînfocat al credinței și patriei străbune, mare ctitor de locașuri sfinte, Ștefane Voievod, roagă pe Hristos Dumnezeu, să ne izbăvească din nevoi și din necazuri.

Slavă... Și acum... **a Brâului, glas 8:**

Născătoare de Dumnezeu Pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, veșmântul și brâul preacuratului tău trup, puternic acoperământ cetății tale ai dăruit. Născând mai presus de fire și nestricată rămânând, întru Tine și firea și vremea se înnoiesc.

VECERNIA MARE

După obișnuitul Psalm, se cântă Fericit bărbatul..., la Doamne strigat-am..., stihurile pe 8, glas 4: trei ale Brâului și cinci ale Sfântului.

Podobie: Dat-ai semn celor ce se tem...

Veniți toți credincioșii, cu inimi curate și cu dreaptă credință, să laudăm cu cântări duhovnicești pe slăvitul Ștefan Voievod, fiul preaiubit al părinților săi Bogdan și Maria, care s-a arătat, prin râvnă dumnezeiască, Soare al Moldovei, mare binefăcător al casei lui Dumnezeu și către Domnul pururea rugător. (de doua ori)

Pe apărătorul întregii creștinătăți și al credinței noastre strămoșești, pe atletul lui Hristos, pe Bincredinciosul Ștefan Voievod, care ne apără de potrivnici, toți credincioșii să-l laudăm.

Astăzi, împreună cu întreaga suflare românească, cu aleasă evlavie și cu inimi curate, cinstim faptele marețe ale slăvitului Ștefan Voievod, ostașul lui Hristos, cel ce s-a luptat pentru dreapta credință, pe care într-un glas cu cântări duhovnicești să-l laudăm.

Veniți toți iubitorii de rugăciune, unind credința cu faptă bună, să laudăm pe slăvitul Ștefan al Moldovei, care prin acestea a bineplăcut lui Dumnezeu, iar după strămutarea la cereștile locașuri se roagă neîncetat pentru pacea lumii și mântuirea sufletelor noastre.

Astăzi, toți credincioșii saltă de bucurie, văzând cum se cinstește cu alese laude și cântări duhovnicești Voievodul Ștefan, aparatorul Moldovei, prin care Dumnezeu S-a preamărit.

Astăzi, Cuviosul Daniil Sihastrul se bucura că fiul său duhovnicesc acum este laudat după cuviință cu psalmi și cântări duhovnicești, pentru marea sa iubire față de legea strămoșească și credința creștinească.

Toate cetele călugărilor la praznuirea dreptului Voievod, își unesc glasurile în rugăciuni și cântări de laudă, slăvind pe Dumnezeu, Care prin cruce a dat biruință alesului Său asupra potrivnicilor; pentru aceea cu credință și noi ne rugăm: pomenește-ne Doamne, întru împărăția Ta, dimpreună cu cel pe care l-ai iubit.

Astăzi, toată suflarea românească într-un glas îl laudă, cu inimă smerită, pe binefăcătorul casei lui Dumnezeu, pe fericitul Ștefan, mare ctitor de locașuri sfinte în care neîncetat Se preamărește Dumnezeu, Cel Unul în ființă și închinat în trei Ipostasuri.

Slavă..., glas 2:

Veniți binecredincioșilor creștini să laudăm pe fiul dreptei credințe și apărătorul creștinătății, pe marele Ștefan al Moldovei, care cu vitejie și înțelepciune s-a luptat, și a biruit, cu puterea lui Dumnezeu, pe potrivnicii țării și ai credinței strămoșești. Acest vrednic cinstitor de Hristos s-a înarmat în luptele sale cu puterea Sfintei Cruci, cu pavăza dreptei credințe, a dragostei de neam și a nădejdi în ajutorul lui Dumnezeu. Pentru aceasta să alergăm toți la mormântul său cu smerenie și cu neclintită credință, rugând pe milostivul Dumnezeu, ca prin rugăciunile lui să ne dea biruință asupra potrivnicilor, pace lumii și mântuire sufletelor noastre.

Și acum... **a Brâului, glas 2:**

Gândul și mintea curățindu-ne, cu îngerii să prăznuim și noi luminat, începând cântarea lui David, Fecioarei Mirese a împăratului Hristos Dumnezeului nostru, zicând: scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințeniei Tale, că ai împodobit-o pe dânsa ca pe o cămară frumoasă, și ai dăruit-o cetății Tale, Stăpâne, să o apere și să o acopere de cei

potrivnici, cu puternică tăria Ta, pentru rugăciunile ei.

Vohod, Lumină lină..., apoi Prochimenul zilei (unde este hram, Prochimenul: Cine este Dumnezeu...).

Paremiile

Din cartea a treia a Regilor, citire (VIII, 22, 27-30):

Apoi a stat Solomon înaintea jertfelnicului Domnului, în fața întregii adunări a lui Israel, și și-a ridicat mâinile la cer și a zis: "Oare adevărat să fie că Domnul va locui cu oamenii pe pamânt? Cerul și cerul cerurilor nu Te încap, cu atât mai puțin acest templu pe care l-am zidit numelui Tău; însă caută la rugăciunea robului Tău și la cererea lui, Doamne Dumnezeu meu! Ascultă strigarea și rugăciunea lui cu care se roaga Ție astăzi; să-Ți fie ochii Tăi deschiși ziua și noaptea la templul acesta, la acest loc, pentru care Tu ai zis: "Numele Meu va fi acolo"; să asculți strigarea și rugăciunea cu care robul Tău se va ruga în locul acesta. Să asculți rugăciunea robului Tău și a poporului Tău, Israel, când ei se vor ruga în locul acesta; să asculți din locul șederii Tale cel din ceruri, să asculți și să miluiești".

Din proorocia lui Isaia, citire (LXI, 10; LXII, 1-5):

Bucura-Mă-voi întru Domnul, sălta-va de Veselie sufletul Meu întru Dumnezeu Meu, că M-a îmbrăcat cu haina mântuirii, cu veșmântul veseliei M-a acoperit. Ca unui mire Mi-a pus Mie cunună și ca pe o mireasă M-a împodobit cu podoabă.

Pentru Sion nu voi tăcea și pentru Ierusalim nu voi avea odihnă până ce dreptatea lui nu va ieși ca lumina și mântuirea lui nu va arde ca o flacăra. Atunci neamurile vor vedea dreptatea ta și toți regii slava ta și te vor chema pe tine cu nume nou, pe care-l va rosti gura Domnului. Și tu vei fi ca o cunună de mărire în mâna Domnului și ca o diademă regală în mâna Dumnezeului tău. Și nu ți se va mai zice ție: "Alungată", și țării tale: "Pustiită", ci tu te vei chema: "Întru tine am binevoit" și țara ta: "Cea cu barbat", că Domnul a binevoit întru tine și pământul tău va avea un sot. Și în ce chip tânărul se însotește cu fecioara, Cel ce te-a zidit Se va însoți cu tine, și în ce chip mirele se veselește de mireasă, așa Se va veseli de tine Dumnezeuul tău!

Din proorocia lui Isaia, citire (LX, 1-15):

Luminează-te, luminează-te, Ierusalime, Că vine lumina ta și slava Domnului peste tine a răsărit! Căci iată întunericul acoperă pământul și bezna, popoarele; iar peste tine răsare Domnul și slava Lui strălucește peste tine. Și vor umbla regi întru lumina ta și neamuri întru strălucirea ta. Ridică împrejur ochii tăi și vezi, că toți se adună și se îndreaptă către tine. Fiii tăi vin de departe și fiicele tale sunt aduse pe umeri. Atunci vei vedea, vei străluci și va bate tare inima ta și se va lărgi, căci către tine se va îndrepta bogăția mării și avuțiile popoarelor către tine vor curge. Caravane de cămile te vor acoperi și dromadere din Madian și Efa. Toate sosesc din Șeba, încărcate cu aur și cu tămâie, cântând laudele Domnului. Toate turmele Chedarului la tine se vor aduna, berbecii din Nebaiot te vor sluji pe tine și ca o jertfă bineplăcută se vor urca pe jertfelnicul Meu și templul rugăciunii Mele se va slăvi. Cine zboară ca norii și ca porumbița spre sălașul ei? Căci pentru Mine se adună corăbiile, în frunte cu cele din Tarsis, ca să aducă de departe pe feciorii tăi; aurul și argintul lor pentru numele Dumnezeului tău și pentru Sfântul lui Israel, Care te preamărește.

Feciorii de neam străin zidi-vor zidurile tale și regii lor în slujba ta vor fi, că întru mânia Mea te-am lovit și în îndurarea Mea M-am milostivit de tine. Porțile tale mereu vor fi în lături, zi și noapte vor rămâne deschise, ca să se care la tine bogățiile neamurilor, iar regii lor în fruntea lor vor fi. Căci neamul și regatul care nu vor sluji ție vor pieri și neamurile acelea vor fi nimicite. Mărirea Libanului, chiparosul, ulmul și merisorul la tine vor veni, cu toții laolaltă, ca să împodobească locașul cel sfânt al Meu și Eu voi slăvi locul unde se odihnesc picioarele Mele. Și feciorii asupritorilor tăi smeriti la tine vor veni și se vor închina la picioarele tale toți cei ce te-au urât și pe tine te vor numi: cetatea Domnului, Sionul Sfântului lui Israel. Din părăsită și defăimată ce erai pe veci, voi face din tine mândria veacurilor, bucurie din neam în neam.

La Litie Stihira hramului, apoi Idiomela Sfântului, glas 6:

Astăzi se bucură cetatea de scaun a Sucevei, dimpreună cu cetățile de pe malul Nistrului și din toată Moldova, pe care nebiriutul Ștefan Voievod le-a înălțat și întărit întru apărarea creștinătății și

pământului străbun. Drept aceea se cuvine să ne bucurăm și noi împreună cu moșii și strămoșii care s-au jertfit pentru neam și credința străbună, lăudând cu cântări duhovnicești pe Dreptcredinciosul Voievod Ștefan al Moldovei.

Slavă... glas 5:

Împodobește-te cetate a Sucevei, că astăzi Stăpânul tău, apărătorul Moldovei și al creștinătății, este lăudat la mormântul său din Sfânta Mănăstire Putna, care a fost aleasă loc de odihnă a celui ce nu a avut odihnă întru apărarea dreptei credințe.

Și acum... a Brâului, glas 2:

Ca și cu o cunună prea luminoasă s-a îmbrăcat Biserica lui Dumnezeu cu Sfântul tău veșmânt, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, și bucurându-se se luminează astăzi, și în taină se veselește grăind ție stăpână: Bucura-te diademă cinstită și coroana dumnezeieștii slave; bucură-te singura slavă a plinirii și vesnică veselie; bucură-te limanul și folosința celor ce aleargă la tine și mântuirea noastră.

La Stihoavnă, stihirile, glas 1:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său, glăsuiește David psalmistul. Cinstită este înaintea Domnului și moartea binecredinciosului Voievod, așa cum mărturisește poporul care l-a plâns ca pe un părinte al său, numindu-l, Ștefan cel Mare și Sfânt.

Stih: Înălțat-am pe cel ales din poporul Meu, aflat-am pe David sluga Mea, cu untdelemn sfânt al Meu l-am uns pe el.

Plăcut fiind lui Dumnezeu, mărite Ștefane, ți s-au arătat Sfinții Mari Mucenici: Procopie, Gheorghe și Dimitrie, întărindu-te în lupta cu potrivnicii creștinătății, pe care cu puterea lui Dumnezeu i-ai biruit.

Stih: Pentru aceasta Te-a uns pe Tine Dumnezeul Tău cu untdelemnul bucuriei, mai mult decât părtașii Tăi.

Pe cei trei mari Sfinți Mucenici ai lui Hristos și ostași purtători de biruință i-ai avut ocrotitori în luptele tale, mărite Ștefane, cărora biserici preafrumoase le-ai înălțat, ca în ele să Se preaslăvească

Dumnezeu, Care, prin mijlocirile lor, ți-a dat ție biruință asupra vrăjmașilor.

Slavă... glas 1:

Mormântul tău, Sfinte Ștefane Voievod, loc sfânt de închinăciune s-a făcut nouă celor de un neam și o credință cu tine, străjuit fiind pururea de lumina candeliei, pentru tine, o purtătorule de lumină a biruinței. Primește în dar rugăciunile noastre și le înalță ca o tămâie cu bun miros către tronul dumnezeiesc, ca să primim în dar de la Dumnezeu pace sufletelor noastre și mare milă.

Și acum... a Brâului, glas 4:

Sfânta punere în raclă a veșmântului tău, Stăpână, prăznuire o am câștigat veselindu-ne, că astăzi ai binevoit a se da cetății tale sfințită îmbrăcămintă, cămară nefurată, dar cinstit, bogăție nemutată, izvor de tămăduiri plin de daruri duhovnicești.

La binecuvantarea painilor, troparul Sfantului Ștefan cel Mare glas 1:

Apărător neînfricat al credinței și patriei străbune, mare ctitor de locașuri sfinte, Ștefane Voievod, roagă pe Hristos Dumnezeu, să ne izbăvească din nevoi și din necazuri. (o data)

Alt tropar, glas 2:

Neînfricat apărător al dreptei credințe te-a avut pe tine Biserica lui Hristos, Binecredinciosule Voievod Ștefane, pentru care tot poporul te-a numit mare, bun și sfânt și te-a cinstit. Drept aceea noi pururea te avem întăritor credinței noastre ortodoxe și al țării ocrotitor, prin rugăciunile tale cele către Dumnezeu.

Troparul Braului, glas 8:

Născătoare de Dumnezeu Pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, veșmântul și brâul preacuratului tău trup, puternic acoperământ cetății tale ai dăruit. Născând mai presus de fire și nestricată rămânând, întru Tine și firea și vremea se înnoiesc.

UTRENIA

La Dumnezeu este Domnul..., **troparul Brâului de doua ori; Slavă... al Sfântului, și acum... al Brâului.**

După Catisma întâi, sedelna, glas 3:

Podobie: Pentru mărturisirea...

Veniți toți credincioșii să lăudăm după vrednicie pe apărătorul dreptei credințe, pe slăvitul Ștefan cel cu nume de cunună, care cu dreptate și cu dragoste a cârmuit poporul încredintat lui de Dumnezeu biruind pe cei potrivnici cu puterea Sfintei Cruci.

Slavă... Și acum... **a Brâului glas 4:**

Podobie: Arătat-Te-ai astăzi...

Punerea în raclă a cinstului tău veșmânt o prăznuiește astăzi poporul tău, Prealăudată, și neîncetat cântă ție: Bucură-te, Fecioară, lauda creștinilor!

După Catisma a doua, Sedelna, glas 6:

Podobie... Puterile îngerești...

Astăzi cetele ctitorilor, oștirea țării și viețuitorii mănăstirilor se bucură, împreună cu toți credincioșii, aducând laude lui Dumnezeu, în ziua cinstirii celui care și-a împodobit capul cu cununa biruințelor și a faptelor bune, înțeleptul cârmuitor al Moldovei, Ștefan Voievod. Drept aceea împreună să strigăm: Slavă Ție, Doamne, Cel ce ai dăruit alesului Tău unele ca acestea.

Slavă... Și acum..., **a Brâului glas 4:**

Podobie: Arătat-Te-ai astăzi...

Prăznuiește astăzi lumea cinstită punerea în raclă a veșmântului tău, o curată, și cu dragoste cântă ție: Bucură-te, Fecioară, ajutătoarea credincioșilor.

Polieleul Robii Domnului..., apoi Mărimurile:

Stih 1: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

Fericimu-te pe tine, Binecredinciosule Voievod Ștefane, că iubind pe Dumnezeu, credința ai apărât și lăcașuri sfinte ai zidit.

Veniți, toți iubitorii de Hristos, să lăudăm pe măritul Voievod Ștefan, zicând: pe marele apărător al creștinătății.

Alte stihuri: Fulgerele Lui au luminat lumea. Că a întărit lumea care nu se va clinti. În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor. Vestiti printre neamuri mărirea Lui și la toate popoarele minunile Lui. Supus-a popoarele nouă și neamurile sunt sub picioarele noastre.

După Polieleu, sedelna glas 8:

Podobie: Pre înțelepciunea...

Cu puterea credinței întărindu-se Dreptcredinciosul Voievod, cu vrednicie creștinească a purtat pe umerii săi Crucea lui Hristos. Nici necazurile vieții, nici amărăciunea ispitelor și nici durerea rănilor nu i-au slăbit râvna și dragostea pentru apărarea credinței și a țării. Povățuitor prea luminat având pe Sfântul Daniil Sihastrul, a luptat cu vitejie, biruind prin Cruce pe toți vrăjmașii văzuți și nevăzuți. Drept aceea, cu bucurie să strigăm: Slavă Ție, Doamne, Care dai biruință celor ce cu dreaptă credință săvârșesc sfântă pomenirea lui.

Slavă... Și acum..., **a Brâului, glas 4:**

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Izvoarele tămaduirilor, Născătoare de Dumnezeu, care ies din preacinstita raclă a acoperământului tău ca din Eden, adapă fața pământului, vărsând daruri celor ce te cinstesc pe tine cu credință. Pentru aceasta te lăudăm și, cu credință, te slăvim, și, cu multumită, te cântăm pururea: Bucură-te, ceea ce ești singura nădejde a celor ce te laudă!

Antifonul întâi, glas 4; Prochimen, glas 4:

Înălțat-am pe cel ales din poporul Meu; Îaflat-am pe David sluga Mea, cu untdelemn sfânt al Meu l-am uns pe el.

Stih: Pentru aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeul Tău cu untdelemnul bucuriei, mai mult decât pe părtașii Tăi.

Toată suflarea..., **Evangelhia de la Utrenia Sfinților împărați Constantin și Elena (Ioan**

umilință să ne mărturisim păcatele, pentru a lua iertare de la Hristos, Dumnezeu nostru.

Slavă... Și acum..., a Brâului glas 4:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Izvoarele tămăduirilor, Născătoare de Dumnezeu, care ies din preacinstita raclă a acoperământului tău ca din Eden, adapă față pământului, vărsând daruri celor ce te cinstesc pe tine cu credință. Pentru aceasta te laudăm și, cu credință, te slăvim, și, cu mulțumită, te cântăm pururea: Bucură-te, ceea ce ești singura nădejde a celor ce te laudă!

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, taina...

Inălțând biserici în țară și peste hotare, cu bucurie ai cântat lui Dumnezeu: "Cât este de bine și cât e de frumos să locuiască frații împreună". Pentru aceasta cu credință te laudăm.

Cu creștinească dragoste te-ai îndreptat către mănăstirile din Sfântul Munte Athos, dându-le cele trebuitoare pentru a-și redobândi frumusețea și trăinicia cea dintâi.

Slavă...

Iubind podoaba casei lui Dumnezeu, te-a sfințit pe tine Părintele luminilor, și dorind să te împărtășești pururea din binecuvântarea sfintelor rugăciuni, acum neîncetat ești pomenit în ceata ctitorilor preafericiți, pentru faptele dragostei tale creștinești.

Și acum...

Luminează sufletul meu cel întunecat de păcate, ceea ce ai născut pe Soarele dreptății, pururea Fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând strigăm Ție...

Iubitor al rugăciunii fiind tu, pe aceasta pe buze și în inimi ai avut-o pururea, pentru aceasta Dumnezeu ascultându-te, ți-a dăruit biruință asupra vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, Voievodule.

Sprijinatori ai luat în rugăciunile tale către Dumnezeu pe cuvioșii părinți și ceata preoților, înălțând împreună cu ei biserici și mănăstiri, pe care le-ai înzestrat cu cele de trebuință.

Slavă...

Dragostea de rugăciune și post de la mama ta, Maria Doamna, ai învățat-o, încredințat fiind că biruința asupra vrăjmașilor creștinătății numai prin acestea, cu ajutorul lui Dumnezeu, este dobândită.

Si acum...

Sufletul meu, cel ce prin îndemnarea Șarpelui cu desfătări trupești întinat s-a făcut, curățește-l Fecioară Preacurată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi vărsa...

Văzând mulțimea dușmanilor ce se ostesc împotriva țării tale și a dreptei credințe, ți-ai pus nădejdea în Dumnezeu, întărit fiind în lupte de Sfinții Mari Mucenici Gheorghe, Dimitrie și Procopie.

Cu semnul Sfintei Cruci și cu icoana Sfântului Mare Mucenic Gheorghe însemnând steagurile oștirii tale, ai biruit pe toți potrivnicii țării și ai credinței neamului creștinesc.

Slavă...

Porunca iubirii și a iertării vrăjmașilor te-ai ostenit a o împlini iertând pe tătarul Oana și cu aceeași iubire și iertare ai chemat în țară pe Mihai, alungând din inima ta toată ura și mânia, dând uitării relele pricinuite de ucigașii tatălui tău.

Și acum...

Vindecă inima mea cea bolnavă și rănită cumplit cu mușcarea celui viclean, Fecioară, și mă învrednicește vindecării și mă miluiește pe mine cel ce nădăjduiesc întru tine, cu rugăciunile tale, Preacurată.

Condac, glas 1:

Iubind pe Dumnezeu cu adevărat, slăvite Ștefane, sfinte biserici și mănăstiri ai înălțat; pe cei săraci ai ajutat și pe cei greșiți i-ai iertat. Pentru aceste fapte ale tale, Dumnezeu te-a înzestrat cu

înțelepciune și putere ca să biruiești pe vrajmașii țării tale și ai credinței creștinești. Drept aceea, te cinstim și părinte te numim.

Icos:

De tine, Sfinte Ștefane Voievod, te laudă mulțimea cetăților, ce ți-au fost scut de apărare în lupta cu vrăjmașii țării și ai dreptei credințe: de tine pomenesc sfintele locașuri de închinare, ca niște făclii de înviere și candelile ale Duhului Sfânt; pe tine mulțimile călugărilor, împreună cu toți păștorii Bisericii dreptmăritoare, te cheamă stăruitor în sfintele lor rugăciuni, ca pe cel ce ai iubit podoaba casei lui Dumnezeu, dăruind cele trebuincioase Bisericii, prin care Se slăvește Dumnezeu, Cel ce dă înțelepciune, putere și biruință celor ce se încred în El.

Sinaxar

Intru această lună, iulie, în 2 zile pomenirea Binecredinciosului Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt.

"**F**ericiți căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui viclesug". (Ps. XXXI, 1-2). Unul dintre acești fericiți, a fost măritul Voievod Ștefan cel Mare al Moldovei (1457-1504), pe care poporul l-a numit și "cinstit", bun, mare și sfânt. "Bun", pentru faptele sale de milostenie și iertarea celor greșiți; "mare", pentru iscusința cu care a condus țara cu dreptate, întrucât prin el Dumnezeu a pedepsit pe cei lacomi și trădători; "Sfânt", pentru luptele sale de apărare a întregii creștinătăți, cât și pentru numărul mare de biserici și mănăstiri pe care le-a zidit și înzestrat cu cele necesare spre slava lui Dumnezeu și mântuirea credincioșilor. Marele Voievod Ștefan al Moldovei a fost fiul binecredincioșilor creștini Voievodul Bogdan al II-lea și Doamna Maria-İarina Oltea. Încă din copilărie a arătat o dragoste deosebită față de țară și credința strămoșească. Urcarea sa pe tronul Moldovei a urmat după vremuri tulburi de luptă pentru domnie. Pe Câmpia Dreptății este întâmpinat de mulțimea poporului, în frunte cu Mitropolitul Teoctist, în ziua de 12 aprilie, anul mântuirii 1457. Întrebând poporul adunat dacă este cu voia tuturor să le fie domn, i s-a răspuns într-un glas: Întru mulți ani de la Dumnezeu să domnești. Și a domnit, precum stim, 47 de ani, 2 luni și 3

săptămâni, luptând pentru apărarea hotarelor țării și a credinței strămoșești, a întregii creștinătăți, zidind cetăți militare, dar și cetăți ale sufletului, adică multe biserici și mănăstiri. În toate câte le făcea arăta dragoste, dreptate și mărinimie, neuitând nici o clipă pe vitejii oșteni, pe cei săraci și suferinzi, răsplătind și ajutând pe toți cu nețărmurită dragoste părintească. Deși a fost încercat de numeroase suferințe: rana de la picior căpătată în lupta de la Chilia, moartea a patru copii și a două soții, trădarea unor sfetnici și multe războaie, nu și-a pierdut niciodată nădejdea în Dumnezeu, ci și-a purtat crucea vieții sale cu răbdare creștinească, luptând cu dârzenie și neîntrecută iscusință împotriva dușmanilor țării și ai credinței. De aceea, istoria mărturisește că evlaviosul Ștefan Vodă a trăit nu pentru sine, ci pentru țară și credința întregului popor. El aducea mulțumiri și laudă lui Dumnezeu, nu numai atunci când biruia, ci și atunci când era biruit, fiind pentru noi un mare dascăl al pocăinței. Fericitul Voievod a luptat pentru apărarea întregii creștinătăți, chemând la lupta sfântă pe cărmuitorii creștini ai Europei prin scrisoarea sa din ianuarie 1475, din care, pentru frumusețea și valoarea ei duhovnicească, redăm acest text: "Prealumiților, preaputernicilor și aleșilor domni a toată creștinătatea, căroră această scrisoare a noastră va fi arătată sau de care ea va fi auzită. Noi Ștefan Voievod din mila lui Dumnezeu, Domn al Țării Moldovei, mă închin cu prietenie vouă tuturor căroră vă scriu și vă doresc tot binele și vă spun domniilor voastre că necredinciosul împărat al turcilor a fost de multă vreme și este încă pierzătorul întregii creștinătăți și în fiecare zi se gândește cum ar putea să supuie și să nimicească toată creștinătatea. De aceea facem cunoscut domniilor voastre că pe la Boboteaza trecută, mai sus numitul turc a trimis în țara noastră și împotriva noastră o mare oștire în număr de 120.000 de oameni, al cărui căpitan de frunte era Soliman Pașa. Auzind și văzând noi acestea, am luat sabia în mână și cu ajutorul Domnului Dumnezeului nostru Atotputernic, am mers împotriva dușmanilor creștinătății și i-am biruit, pentru care laudat să fie Domnul Dumnezeu nostru. Auzind despre acestea, păgânul împărat al turcilor își puse în gând să-și răzbune și să vie, în luna mai, cu capul său și cu toată oștirea sa împotriva noastră și să supuie țara noastră care e o parte creștinească și pe care Dumnezeu a ferit-o până acum. Dacă această poartă,

care e țara noastră, va fi pierdută, atunci creștinătatea va fi în mare primejdie. De aceea ne rugam de domniile voastre să ne trimiteți pe căpitani voștri împotriva dușmanilor creștinătății până mai este vreme, fiindcă turcul are acum mulți potrivnici și din toate părțile are de lucru cu oamenii ce-i stau împotriva cu sabia în mână. Iar noi, din partea noastră, făgăduim pe credința noastră creștinească și cu jurământul domniei noastre că vom sta în picioare și ne vom lupta până la moarte pentru legea creștinească, noi cu capul nostru. Așa trebuie să faceți și voi, pe mare și pe uscat, după ce cu ajutorul lui Dumnezeu Cel Atotputernic noi i-am tăiat mâna dreaptă. Deci fiți gata fără întârziere". Ștefan cel Mare a pus biruințele în luptele purtate nu pe seama iscusinței sale, ci a voii și puterii lui Dumnezeu. Pentru credința și smerenia sa, Dumnezeu i-a dat putere, înțelepciune, "har", cum spune cuvântul Sfintei Scripturi (Iacov IV, 6). Ștefan cel Mare a fost nu numai un apărător al credinței creștine în luptele sale cu turcii și tătarii, ci el a fost și un mărturisitor al ei prin numărul mare de biserici ridicate cu purtarea sa de grijă, prin înzestrarea lor cu cele necesare slujbelor și obștei călugărilor, care îndeplineau rugăciunile de zi și de noapte cu lucrul mâinilor și cultura minții. Ștefan cel Mare a zidit biserici și mănăstiri nu numai în Moldova, ci și în Muntenia și Transilvania, mărturisind prin aceasta conștiința unității de credință și neam. De asemenea și la muntele Athos, unde pericolul otoman amenința tot atât de mult Ortodoxia, a înălțat, înnoit și înzestrat mai multe biserici și mănăstiri, între care la loc de cinste stă mănăstirea Zografu. Pe toate aceste sfinte lăcașuri, Ștefan cel Mare le-a înălțat ca mulțumire adusă lui Dumnezeu pentru biruințele purtate în lupta cu dușmanii creștinătății, cât și pentru cinstirea și pomenirea celor căzuți în luptele cu dușmanii credinței neamului. Pentru aceasta, poporul l-a cinstit numindu-l "cel Sfânt". Ștefan cel Mare a fost un om al pocăinței și al rugăciunii: el a simțit permanent nevoia să se roage, să se încredințeze, el și familia sa, împreună cu cei vii și cu cei morți, rugăciunilor părinților sfințiți din sfintele biserici ctitorite de el, pe care-i numea "rugătorii noștri". "Să ne cânte nouă și Doamnei Maria, cerea călugărilor și egumenului din Mănăstirea Neamt, în fiecare miercuri seară un parastas, iar joi o liturghie până în veac, cât va sta această mănăstire". Viața de rugăciune personală a lui Ștefan cel

Mare ne este arătată și de cele trei icoane unite, numite triptic: Mântuitorul, Maica Domnului și Sfântul Ioan Botezătorul, păstrate până astăzi în Mănăstirea Putna, împreună cu o cruce, pe care slăvitul Voievod le purta la el permanent în călătorii și mai ales în bătălii. Ștefan cel Mare și Sfânt însoțea rugăciunea cu postul, înainte de a începe lupta cu dușmanii credinței și ai neamului și după biruință, așa cum amintește cronicarul că a făcut-o la Vaslui: "Cu toții s-au legat a posti patru zile cu pâine și apă". Ștefan cel Mare unea rugăciunea nu numai cu postul, ci și cu fapta bună a milosteniei și a dragostei creștine. Astfel, înzestra familiile tinere de curând căsătorite, cu cele necesare unei gospodării, pământ și vite; nu uita niciodată pe vitejii luptători în atatea războaie, arătând o deosebită purtare de grijă față de cei rămași cu infirmități, cum amintește tradiția de Burcel, cel rămas fără o mână, căruia îi dăruiește o pereche de boi, car și plug, pentru a se putea gospodări singur, pentru a nu mai fi silit să-și are pământul în zi de sărbătoare cu boi și plug de împrumutat de la boieri. Marele Voievod a fost deopotrivă om al dreptății și al iubirii creștinești, al iertării dușmanilor săi care au dat dovadă de căință pentru greșelile săvârșite: "Te-am iertat, scrie măritul Voievod lui Miha, și toată mânia și ura am alungat-o cu totul din inima noastră. Și nu vom pomeni niciodată în veci, cât vom trăi, de lucrurile și întâmplările petrecute, ci te vom milui și te vom ține la mare cinste și dragoste, deopotrivă cu boierii cei credincioși și de cinste". Întreaga sa viață Ștefan cel Mare a trăit sub povața permanentă a părintelui său duhovnicesc, Sfântul Daniil Sihastrul, căruia i-a arătat toată ascultarea și cinstea cuvenită. Acest fericit Voievod a cunoscut mai dinainte ceasul morții, așa cum este dat de Dumnezeu tuturor celor care au trăit viața cu adevărat creștinește: "Iar când au fost aproape de sfârșenia sa, scrie cronicarul, chemat-au vladicii și toți sfinții săi, boierii cei mari și alții, toți câți s-au prilejuit, arătându-le cum vor putea ține țara cum a ținut-o el". Cum vedem, grija pentru binele țării și al credinței străbune o poartă în inima sa până în ceasul morții. Cronicile vechi mai pun în gura măritului Voievod și aceste cuvinte înainte de moarte: "Doamne, numai Tu singur stii ce a fost în inima mea. Nici eresurile cele înșelătoare, nici focul vârstei tinerești n-au putut a mă sminti, ci am întărit pe piatra care este însuși Hristos, pe a Cărui Cruce de-a pururi îmbrățișată la

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evrei în cuptor...

Întărindu-te cu postul și cu rugăciunea, Îneclintit ai stat de strajă la poarta creștinătății, Țara Moldovei, biruind pe dușmanii ei și ai credinței dreptmăritoare.

Dragostea creștinească și dreptatea ți-au fost călăuze vieții. Drept aceea, pe săraci cu bunătate i-ai miluit și pe oștenii luptători după dreptate i-ai răsplatit.

Slavă...

Ca un nou David te-ai arătat în lupta cu cei răi și vicleni, pe care Dumnezeu prin tine i-a pedepsit după dreptate, aducând prin aceasta pace țărilor tale și dreptei credințe întărire.

Și acum...

De bună voia mea greșind și robindu-mă cu netrebnice obiceiuri, la milostivirea ta cea obișnuită alerg acum; miluiește-mă pe mine cel deznădăjduit, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 8-a

Irmos: De șapte ori cuptorul...

Statornic în nădejdea învierii și a vieții veșnice, gândul morții pururea l-ai avut în inima ta, Sfinte Ștefane Voievod, pregătindu-te cu fapte bune, ca să dai răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, Căruia l-ai cântat: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Stăpânit cu totul de credința în învierea morților, ai împodobit mormintele părinților tăi, cerând de la Dumnezeu iertarea păcatelor și mântuire.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Crezând și rostind cu Apostolul "Pentru mine viața este Hristos, iar moartea un câștig", în viață fiind, ți-ai pregătit mormântul, pe a cărui lespede ai pus să se scrie teologhisirea că "la veșnice locașuri te-ai strămutat", unde te rogi neîncetat pentru noi și împreună cu toți sfinții cântă: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

piept ținând, viața mea am închinat-o nesmintită printr-înșa la Părintele veacurilor, prin care pe toți vrăjmașii am gonit și înfrânt". Ștefan cel Mare "s-a strămutat la lăcașurile de veci" la 2 iulie 1504 și a fost îngropat în biserica Mănăstirii Putna, fiind plâns de întreg poporul, cum consemnează cronicarul: Jar pe Ștefan Vodă l-a îngropat țara cu multă jale și plângere în mănăstire în Putna care era de dânsul zidită. Atâta jale era de plângeau toți ca după un părinte al său, căci cunoșteau toți că s-au scăpat (păgubit) de mult bine și multă apărătură". A fost plâns de întreg poporul și de tot pământul Moldovei, cum se spune și azi în cântarea populară: "Plânge dealul / Plânge valea / Plâng pădurile bătrâne / Și norodu-n hohot plânge / Cui ne lași pe noi, Stăpâne". Ștefan a rămas nemuritor în inimile noastre; îl simțim cu toții, mai ales atunci când ne aflăm în fața mormântului său de la Putna și în fața icoanei sale, insuflându-ne aceeași dragoste de țară și credință strămoșească; îl simțim alături de noi la bucurii și mai ales la durere, în vreme de năvălire a necazurilor asupra noastră. Bincredinciosul Voievod a avut întotdeauna credința că Mântuitorul Iisus Hristos va mijloci la Judecata de Apoi și va răsplăti pe toți acei care și-au jertfit viața pentru credința și apărarea hotarelor țării. La mormântul său străjuiește, de la moartea sa până astăzi, o candelă permanent aprinsă, dovedindu-se prin aceasta cinstirea de care s-a bucurat de-a lungul veacurilor din partea întregului popor, care dintotdeauna l-a venerat ca pe un sfânt, apărător al creștinătății, după cum se vede și în pictura bisericii Mănăstirii Dobrovăț (Jud. Iasi), ultima sa ctitorie, pictată nu la mult timp după moartea sa. De aceea trecerea lui în rândul sfinților prin hotărârea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din 20 iunie, anul mântuirii 1992, este împlinirea unei fapte bineplăcute lui Dumnezeu și potrivită cu evlavia poporului dreptcredincios. El este o icoană de lumină pentru tot poporul dreptcredincios, un ocrotitor al ctitorilor de locașuri sfinte și al celor care luptă pentru biruința Crucii și a iubirii lui Hristos pentru oameni.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Și acum...

Slavă... Și acum... a Brâului

Ochii sufletului meu cei orbiți de multe călcări de poruncă, luminează-i de Dumnezeu Născătoare, împacă mintea mea, rogu-mă și inima mea cea tulburată cu desfătări de multe feluri rogu-mă și mă miluiește pe mine cel ce strig: Preoți, binecuvântați, popoare, preaînălțați pe Hristos în veci!

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

Înălțând biserici multe, drept mulțumire adusă lui Dumnezeu pentru biruințele pe care ți le-a dat asupra dușmanilor dreptei credințe, ai pus să se zugrăvească în ele chipurile sfinților, știind că prin ei se adevărește pogorârea lui Dumnezeu la noi și înălțarea noastră la cele cerești.

Sfintele icoane ce împodobesc sfintele locașuri de închinare, înălțate de tine, slăvite Ștefane, arată frumusețea duhovnicească a omului îndumnezeit pe care privindu-le și cinstindu-le cu evlavie, în dreapta credință ne întărim.

Slavă...

Frumusețea chipurilor sfinților zugrăviți în sfintele tale biserici arată lucrarea Duhului Sfânt, Care dă har binecredincioșilor creștini prin Sfintele Taine și rugăciuni ale Bisericii dreptmăritoare; pentru aceea pe tine, slăvite Ștefane, cu bucurie te laudăm și te cinstim după cuviință.

Și acum...

Pe împăratul și Ziditorul tuturor zămislindu-L, L-ai născut Fecioară și iată acum, ca o împărăteasă, stai de-a dreapta Lui, Curată. Pentru aceasta te rog să mă izbăvești de partea cea de-a stânga, în ceasul judecății mele și să mă numeri cu oile cele de-a dreapta.

Luminânda, glas 2

De Dumnezeu ai fost rânduit să cârmuiești Moldova, slăvite Ștefane, cu dreptate și cu dragoste, ca un părinte adevărat; și luând înțelepciune de la Dumnezeu, cu puterea Crucii ai biruit pe vrăjmașii cei văzuți și cei nevăzuți.

Podobie: Lumina cea neschimbată...

Tu ai înnoit și firea și vremea, Maică a lui Dumnezeu; că fără stricăciune este nașterea ta, fără stricăciune și veșmântul tău, cu care acoperi cetatea ta și întărești pe cei credincioși.

Laudele

Stihurile pe 6: 3 ale Brâului, glas 4,
3 ale Sfântului, glas 8

Multă iubire de oameni ai arătat, Doamne, neamului nostru, dăruindu-ne pe Binecredinciosul Ștefan, domn și părinte, căruia i-ai luminat mintea și i-ai dat tărie brâului ca să poată birui, cu puterea Ta, pe vrăjmașii săi. Pe acesta noi îl avem ocrotitor și fierbinte rugător către Dumnezeu.

Cel ce împărățește peste făptură, văzând bunătatea inimii tale, mărite Ștefane, te-a înarmat cu pavăza Duhului Sfânt pentru a birui pe vrăjmași. Pentru aceea, cu glăsuire înaltă strigăm: slavă Ție, Doamne, Cel ce ai dat biruință luptătorului Tău, Ștefan al Moldovei.

Bucură-te, Binecredinciosule, cel ce ai unit dreapta credință cu fapta cea bună; bucură-te, luptător neînfricat și apărător al Bisericii lui Hristos; bucură-te, lauda românilor și podoaba creștinătății; bucură-te, Sfinte Ștefane, Voievod preaînțelept.

Slavă..., glas 8

Împăratul împăraților și Domnul domnilor, Cel ce cu daruri mari încununează pe vrednicii Săi slujitori, dintru înălțime ca pe Constantin oarecând, prin semnul Crucii, pe tine, Sfinte Ștefane, te-a călăuzit către biruință, pentru ca toți creștinii să slăvească pe Cel ce ți-a dat ție putere și te-a încununat.

Și acum... a Brâului, glas 2

Gândul și mintea curățindu-ne, cu îngerii să prăznuim și noi luminat, începând cântarea lui David, Fecioarei Mirese a împăratului Hristos Dumnezeului nostru zicând: scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințeniei Tale, că ai împodobit-o pe dânsa ca pe o cămară frumoasă, și ai dăruit-o cetății Tale,

Stăpane, să o apere și să o acopere de cei potrivnici, cu puternică tăria Ta, pentru rugăciunile ei.

Doxologia mare, ecteniile, otpustul.

SFÂNTA LITURGHIE

Fericirile pe 8, 4 de la cântarea a 3-a a Brâului și 4 din cântarea a 6-a a Sfântului.

Apostolul Brâului (vezi 8 septembrie)
Filipeni II, 5-11:

Fraților, gândul acesta să fie în voi care era și în Hristos Iisus, Care, Dumnezeu fiind în chip, n-a socotit o știrbire a fi El întocmai cu Dumnezeu, ci S-a deșertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-Se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-Se ca un om, S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte pe cruce. Pentru aceea, și Dumnezeu L-a preaînălțat și I-a dăruit Lui nume, care este mai presus de orice nume, ca întru numele lui Iisus tot genunchiul să se plece, al celor cerești și al celor pământești, și al celor de dedesubt. Și să mărturisească

toată limba că Domn este Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu-Tatăl.

Apostolul din Fapte XXVI, 1 și 12-20: În zilele acelea, Agripa regele...

Evangelhia Brâului (vezi 8 septembrie)
Luca X, 38-42:

In vremea aceea, a intrat Iisus într-un sat, iar o femeie, cu numele Marta, L-a primit în casa ei. Și ea avea o soră ce se numea Maria, care, așezându-se la picioarele Domnului, asculta cuvântul Lui. Iar Marta se silea cu multă slujire și, apropiindu-se, a zis: Doamne, au nu socotești că sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i deci să-mi ajute. Și răspunzând, Domnul i-a zis: Marto, Marto, te îngrijești și pentru multe te silești; dar un lucru trebuie: căci Maria partea cea buna și-a ales, care nu se va lua de la ea.

Evangelhia de la Ioan X, 1-9 (vezi la 21 mai, la Sfinții Împărați Constantin și Elena): Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul...

Chinonicul: În tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvintele lor.